

Zvukotemno

Mysleli jsme si, že nás nikdo nevidí,
když jsme odklízeli nahřtá,
co másto srdce jizvy mála.

(Zbaveni pocitu viny
žili jsme jenom z poloviny.)

S každým rňnem, s každým probuzením
poznávme, že ten druh žije
že toho druhého srdce bije.

Pocity hladu a ticha,
dřchají nám na otevřeně rňny
a poslední lži byly zařeptěny.

Miluj mě, jak když jsme zabřjeli,
dokud nás neviděli.

(Byl to divně pach - tys cřtil strach!)

Budu tě milovat
a s lřskou řarovat.

Tvoje lřska mě bodě a bodala
a tu mou udala.

(Chci vrřit řas, chci lřtat zas!)

Padám a vřm, že od tebe
nikdo mě nevidě...

nejsem

nejši

nej sme.

Jen zvukotemno... a přřzdně sliby.